

[Finansministeren]

sesordenen 10–15 mia. kr. Det er stadig væk vores hensigt, og det gør vi allerede i år med 3 mia. kr. på det statslige område og yderligere ved at give kommunerne mulighed for at fremrykke 3 mia. kr. på deres område.

De fremrykkede investeringer i stat og kommune er selvfølgelig en del af bidraget til den opgang i beskæftigelsen, som vi vil opleve også i det kommende år: Større aktivitet på serviceområdet, ekstra uddannelsesindsats, et styrket hjemmemarked i det hele taget. Det er også vigtige bidrag til det.

Danskerne får i det kommende år ud over dækning for inflationen en 5½ pct. realindkomstfremgang som befolkning. Det er klart, at det skyldes reallønsfremgang i almindelighed. Det skyldes skattereform i særdeleshed. Jeg må igen forholde mig til hr. Svend Heiselbergs og hr. Jes Lundes opremsning af fordomme om denne skattereform.

Hr. Svend Heiselberg sagde: Der er jo ikke nogen lettelser! I hvert fald tror jeg, hr. Svend Heiselberg tilføjede: Folk kan jo ikke finde ud af, om der er nogen lettelser! Det sidste kan jeg være tilbøjelig til at give hr. Svend Heiselberg ret i.

Hr. Jes Lunde sagde – og det har vi også hørt før – at det kun er de rige, der får lettelserne. De små betaler.

Jeg mærkede mig, at et meget, meget distingveret medlem af Socialistisk Folkeparti, tidligere medlem af Folketinget Jørgen Lenger, forleden dag meldte sig ud af SF og gjorde det med den begrundelse, at det var for gennemskueligt, at SF ikke havde ret i sine stadige påstande om, at de lave indkomster tabte på denne skattereform.

Lad mig derfor repetere, hvad kendsgerningerne er. Kendsgerningerne er, at alene i kraft af skattereformen vil det typiske billede for de ledige, for efterlønnerne og for de lavtlønnede være 300-400 kr. om måneden i lettelse i 1994.

For en almindelig folkepensionist vil situationen være, at vedkommende i 1994 som enlig sammenlignet med 1993 får efter skat 2.800 gode danske kroner mere til sig selv og skal bruge 200-300 kr. af dem til at betale grønne afgifter. Situationen for et folkepensionistægtepar vil være 5.500 kr., og der skal bruges 400-500 kr. af dem til at betale de grønne afgifter.

Det er stadig væk en kendsgerning, at ni ud af ti familier får lettelser, og det hænger sammen med den måde, skattereformen er skruet sammen på. Vi letter på trækprocenterne frem til 1998 med 40-45 mia. kr., vi betaler halvdel med bruttoskat eller arbejdsmarkedsbidrag, vi betaler en fjerdedel med grønne afgifter, og det, der er spændende, er: Hvordan betales den sidste fjerdedel? Den betales af dem, der i dag profiterer helt legalt eller for norges vedkommende ved utilstrækkelig selvangivelse eller ved udnyttelse af de huller, der er i vores skattesystem. Det er et forholdsvis beskedent mindretal, der bidrager med den fjerdedel. Bidraget kommer gradvis, men det betyder, at for almindelige danskere vil der være en fordel i 1994, og den vil være større i 1995, endnu større i 1996, 1997 og 1998, også efter arbejdsmarkedsbidraget, også efter de grønne afgifter; og de, der betaler for det, er dem, der har levet i hullerne.

Det er rigtigt, at de få vellønnede, der ikke har udnyttet hullerne, får i kroner og øre mest, men det er også en kendsgerning, at selv om man overhovedet ikke ville lette marginalskatte deropad, ville det bidrag, der var – det demonstrerede SF under sommerens forhandlinger – til fordeling blandt alle de andre, være 150 kr. om måneden.

Jeg skal anholde de betragtninger, der har været gjort med hensyn til bruttoskatten som noget, der bare var en skrue, man kunne bruge. Bruttoskattens beregningsmåde og niveau er fastlagt som alle andre brikker i skattereformen frem til 1998.

Der blev også gjort nogle bemærkninger specielt om den del af de grønne afgifter, som er benzinafgiftsforhøjelsen. Det spillede en rolle ved et par punkter i debatten. Fru Anne Birgitte Lundholt spurgte således, om den lille del af benzinafgiften, der vedrører skrotningsforslagets finansiering, bortfalder igen.

Det spørgsmål er forkeret stillet, for det, vi gør, er, at vi hvert halve år fra 1. april lægger ekstra 5 øre på benzinafgiften for derved hurtigere at nå op på det slutniveau, som allerede var fastlagt ved sommerens beslutninger i Folketinget. Derfor er den ekstraintdægt en engangsindtægt, som modsvarer en engangsudgift til at betale skrotningen for de biler, som under alle omstændigheder ville være blevet skrottet. Men jeg tror, at det forslag med den